

Lustigman & Blank,
Attorneys at Law

LB

לוסטיגמן ובלנק,
משרד עורכי דין

لوستيغمان, بلانك,
مكتب محاماة

Adi Lustigman, LLB. LLM.
Tamir Blank, LLB.

עדי לוסטיגמן, עו"ד
חמיר בלנק, עו"ד

תאריך: 15.1.13

לכבוד גבי מרים רוזנטל
משרד הפנים

בתשובתכם נא לציין 3580

הוועדה הממליצה לשר הפנים למתן היתרי שהייה בישראל
לתושבי האזור

בדואר רשום

דרך מנחם בגין 125
תל אביב 67012

שלום רב,

הנדון: בקשה הומניטארית ע"ש חרבאווי, ת.ז. עבור ילדיו:

חרבאווי, מס' דרכון ירדני יליד 22.6.1990

חרבאווי, מס' דרכון ירדני, יליד 22.6.1990

חרבאווי, מס' דרכון ירדני, ילידת 13.7.1991

חרבאווי, מס' דרכון ירדני, ילידת 13.7.1993

בשם משפחת חרבאווי ולאחר שמשרדנו מונה ע"י המוקד להגנת הפרט לייצגם, הריני לפנות אליכם, בבקשה, כי שר הפנים יפעיל את סמכותו על פי סעיף 1א3 לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), תשס"ג-2003 ויעניק לילדי משפחת חרבאווי _____, מוחמד, _____ ובנות חרבאווי, מעמד ארעי מסוג א/5 בישראל.

טופס בקשה לוועדה + תעודות כמבוקש מצ"ב, ומסומנים א'.

ואלו טעמי הבקשה:

סיפורם של בני המשפחה

1. מר _____ חרבאווי, תושב ירושלים, נולד, גדל והתחנך בירושלים. כשהיה בן 12 לערך, התגרשו הוריו. אחותו הצעירה והוא המשיכו להתגורר עם אביו אשר נישא בשנית בעוד אמו עברה לגור עם משפחתה באזור. בשנת 1973, כשהיה גבר צעיר, עבר להתגורר בעמאן עם אמו. המעבר נבע מרצונו של מרשי להיות לצד אמו ולהגן עליה, במיוחד עקב המצב הרגיש באשר לאביו יש אישה ומשפחה חדשה. כמו כן, מרשי לא רצה במגורים בגדה המערבית. השניים חיו בירדן יחד, ומרשי ביקר לעתים תכופות בישראל, את אביו, אחותו ומשפחתו שחיה כאן. בשנת 1989, נישא לאשתו, גבי' _____ אבו חלימה, אזרחית ירדן. בירדן נולדו להם ארבעה ילדים, התאומים _____ ו_____ והבנות _____ ו_____. במהלך כל התקופה שמר מרשי על זיקתו לירושלים, והגיע לביקורים ממושכים בגפו ועם משפחתו.

27 Shmuel Hanagid
Jerusalem 94269

Tel: 972-2-6222808

Fax: 972-3-5214947

e-mail: tamir_blank@yahoo.com

شارع شموئيل هاناچيد ٢٧

القدس ٩٤٢٦٩

تلفون: ٠٢-٦٢٢٢٧٠٧

فاكس: ٠٣-٥٢١٤٩٤٧

e-mail: tamir_blank@yahoo.com

שמואל הנגיד 27

ירושלים 94269

טל': 02-6222808

פקס: 03-5214947

דואר: adilustigman@yahoo.com

2. בשנת 1999, עברה המשפחה להתגורר בסמיכות לירושלים, באל עזרייה אשר באזור, זאת מתוך אילוץ כלכלי ומתוך התחשבות באמו הקשישה, שהיתה מחוסרת מעמד בישראל. מרשי ומשפחתו היו משפחתה היחידה, וטיפלו בה באופן בלעדי. גם במהלך כל תקופה זו, שמר מרשי על זיקותיו לירושלים. המשפחה שהתה בירושלים על בסיס יומיומי וניהלה בה את מרכז חייה. מרשי עבד בירושלים וילדיו למדו בה. הילדים לנו בעיר מדי שבוע אצל בני משפחתם. בשנת 2003 חזרה כל המשפחה לירושלים, ביתם עד לימים אלה. בעת שובה של המשפחה לירושלים הילדים היו אז קטינים בני 10, 12 ו-13.
3. שהות המשפחה לסירוגין בירושלים רבתי "מחוץ לתחום" ובירושלים, היוותה תקופת ביניים בין מדינות ההורים: ירדן וישראל, ופתרון זמני לאמו של המזמין, שנפטרה זה מכבר. הילדים, אשר בגרו כאן בארץ, אינם מבקרים בשטחים, זולת לעתים רחוקות באירועים משפחתיים מורחבים. הם מחוסרי זיקות לשטחים. משפחתם הגרעינית חיה כאן ומשפחתם המורחבת מתגוררות בירדן וירושלים.
4. במהלך תקופת הביניים, למדו הילדים בבית הספר ריאד אל אקסא בעיר העתיקה. לאחר הלימודים נהגו לשהות עם המשפחה הירושלמית, משפחת סבס ודודתם בעיקר, וכך גם בסופי שבוע ובחגים, נהגו ללון בירושלים. למעשה, אף שבית ההורים היה באופן זמני על גבולה של ירושלים, מטעמי מצוקה כספית של המשפחה ועל מנת לגונן על הסבתא המבוגרת, במרבית שעות היום בילו הילדים בירושלים. אין להם חברים מאל עזרייה, מרכז חייהם הוא כאן מיום שובם מירדן. המשפחה כולה מתגוררת בישראל בתשע השנים האחרונות. ברי כי זיקותיהם נתונות לישראל, בה הם בונים את חייהם כאנשים צעירים בימים אלה. את החלק המעצב של חייהם הבוגרים, עברו כאן.
5. לאחר הליכים שונים מול משרד הפנים, לרבות השגה שהטיפול בה נסתיים לאחרונה, הוחלט להעניק לילדים אשרת תייר בעל רישיון עבודה, מסוג ב/1. על אף שזיקותיהם מעולם לא היו כלפי הגדה, ועל אף שמגוריהם בשטחים הסתכמו ברוב המקרים בלינה בלבד באותה תקופת ביניים, משרד הפנים החליט להכיר בהם כתושבי אזור. ויובהר: הוריהם אינם רשומים בשטחים ואין באפשרותם לקבל כל מעמד בשטחים, מעולם לא היתה בידם אפשרות זו. הילדים לא התחנכו בשטחים, אין להם חברים בשטחים ולא משפחה.
6. ברי, כי מעמד תיירותי זה אינו מקנה לילדים כל זכות בישראל, זאת על אף שגם מבחינה מהותית ופורמאלית הם מעולם לא חיו חיים ממשיים באזור. הם הגיעו ארצה כאשר היו ילדים צעירים מאד.
7. כיום, על אף שבגרו, עודם גרים בבית אביהם. הם מתקשים למצוא בני או בנות זוג נוכח מעמדם הרעוע. שני הבנים עזבו את לימודיהם נוכח אי היציבות של מעמדם, ושניהם עובדים. נדגיש, כי עברם של הילדים ללא רבב, הם מעולם לא נחקרו או נעצרו.

המסגרת הנורמטיבית

הזכות החוקתית לחיי משפחה והטעמים ההומניטאריים המיוחדים נוכח המצב בו נתונים הילדים, על לא עוול בכפם

8. זכותו של כל אדם לחיי משפחה זכות יסוד בשיטתנו המשפטית, שאין לפגוע בה, ואשר נגזרת מזכותו של כל אדם לכבוד. בבג"ץ 7052/03 **עדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל נ' שר הפנים**, (14.5.06), שדן בחוקתיותו של חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), תשס"ג-2003, הועלה מעמדה של הזכות לחיי משפחה בישראל לזכות חוקתית, אשר עוגנה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. הנשיא ברק, אשר היה בדעת מיעוט ביחס לתוצאה הסופית של פסק הדין, סיכם, בהסכמת שמונה מתוך אחד עשר השופטים שישבו בדין, את ההלכה שנקבעה בפסק הדין לעניין מעמדה של הזכות לחיי משפחה בישראל, שם בפסקה 34:

מכבוד האדם אשר מבוסס על האוטונומיה של הפרט לעצב את חייו נגזרת זכות-הבת של הקמת התא המשפחתי והמשך החיים המשותף יחדיו כיחידה אחת. האם מתבקשת מכאן גם המסקנה כי המימוש של הזכות החוקתית לחיות יחדיו משמעותו גם הזכות החוקתית למימושה בישראל? תשובתי על שאלה זו הינה, כי הזכות החוקתית להקים תא משפחתי משמעותה הזכות להקים את התא המשפחתי בישראל. אכן, לבן הזוג הישראלי עומדת הזכות החוקתית, הנגזרת מכבוד האדם, לחיות עם בן זוגו הזר בישראל ולגדל בישראל את ילדיו. הזכות החוקתית של בן הזוג למימוש התא המשפחתי שלו, היא, בראש ובראשונה, זכותו לעשות כן במדינתו שלו. זכותו של ישראלי לחיי משפחה משמעה זכותו לממש בישראל.

9. שאלת חוקתיות חוק הוראת השעה עמדה לאחרונה לבחינה נוספת בבג"ץ 466/07 **גלאון ואח' נ' שר הפנים** (11.1.12). כב' השופט בדימוס אדמונד לוי, אשר נמנה על דעת הרוב בפרשת **עדאלה**, כתב הפעם את חלקה הארי של דעת המיעוט, והתייחס לקביעת הזכות לחיי משפחה כזכות ליבה חוקתית:

הזכות לשוויון והזכות לחיי משפחה מצויות בגרעינו של המושג כבוד האדם, ולהן מעמד חוקתי המשקף ערכי יסוד של מדינת ישראל. היטב זכורים דברי השופט מ' לנדוי כי "עקרון היסוד של שוויון הכל בפני החוק הוא מנשמת אפו של המשטר החוקתי שלנו כולו" (בג"ץ 98/69 ברגמן נ' שר האוצר, כג(1) 693, 698 (1969)). "הוא כצמח המחייב טיפוח מתמיד", הוסיף אליקים רובינשטיין, "הוא כשדה שלחין המצפה לא רק למטר שמים אלא גם ליד בוטחת של האדם" ("על השוויון לערבים בישראל" נתיבי ממשל ומשפט 278, 280 (התשס"ג-2003)). ואילו "זכות האדם למשפחה", כתבה חברתי, השופטת א' פרוקצ'יה, "היא מיסודות הקיום האנושי. קשה לתאר זכויות אנוש שתשווינה לה בחשיבותן ובעוצמתן. בין זכויות האדם ניצבת זכותו של אדם למשפחה במדרג העליון. היא משקפת את תמצית הווייתו של האדם ואת התגלמות הגשמת עצמיותו" (בג"ץ 7052/03 **עדאלה הנ"ל**, בעמ' 496-497) (פסקה 8 לפסה"ד)

ר' עוד: כב' השופט ברק, כתוארו אז, בבג"ץ 693/91 **אפרת נ' הממונה על מרשם האוכלוסין במשרד הפנים ואח'**, פ"ד מז(1) 749, 783; בע"א 238/53 **כהן ובוליק נ' היועץ המשפטי**

לממשלה, פ"ד ח4, 35; בג"ץ 488/77 פלוני ואח' נ' היועמ"ש לממשלה, פ"ד לב(3) 421, 434; ע"א 451/88 פלונים נ' מ"י, פ"ד מ"ט(1) 330, 337; דנ"א 2401/95 נחמני נ' נחמני ואח', פ"ד נ(4) 661, 683; בג"ץ 979/99 פבאלויה קרלו נ' שר הפנים, תקדין עליון 99(3) 108.

10. גם המשפט הבינלאומי קובע כי לכל אדם חירות לחיי משפחה. כך למשל, קובע סעיף 10(1) לאמנה הבינלאומית בדבר זכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות, כ"א 1037, אושררה ע"י ישראל ביום 3.10.91, כי:

יש להעניק הגנה וסיוע רחבים ככל האפשר למשפחה, שהיא יחידת היסוד הטבעית של החברה, במיוחד לשם כינונה, וכן כל זמן שהיא נושאת באחריות לטיפול בילדים תלויים וחינוכם....

11. ראו עוד: ההכרזה האוניברסאלית בדבר זכויות האדם, שנתקבלה בעצרת האו"ם ב-10.12.48, ס' 1(8); סעיף 17(1) וסעיף 16(3) לאמנה הבינ"ל בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות, כ"א 1040, נכנסה לתוקף לגבי ישראל ביום 3.1.1992.

12. הילדים הגיעו לישראל בעודם קטינים. כאמור בנוהל 2.2.0010 של משרד הפנים, כאשר נולד ילד של תושב קבע מחוץ לישראל, יינתן לו ראשית מעמד מסוג א/5, ולאחר מכן ישודרג מעמדו לתושב קבע. מגבלות חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) חלות כמובן על נוהל זה.

13. בפסה"ד בעע"מ 1621/08 משרד הפנים נ' ח'טיב נכתב בסיכום הדברים:

"לאחר בחינת הגדרת "תושב אזור" כפי שתוקנה בשנת 2005, באנו לכלל מסקנה כי לצורכי הוראת השעה תושב אזור הנו אחד משניים – מי שרשום במרשם האוכלוסין של האזור, ולעניין זה אין חשיבות בבחינת זיקותיו לאזור בפועל, או מי שנמצא באזור אך אינו רשום בו. לעניין אחרון זה תידרש, מטבע הדברים, בחינה מהותית – בהתאם למבחן מירב הזיקות – באשר לתושבותו בפועל של מבקש המעמד" (ההדגשה הוספה, ע.ל.)

14. על אף כל הפירוט העובדתי לעיל, הוחלט כאמור, להגדיר את הילדים כתושבי אזור. אך נוכח העובדה שמדובר בילדים שהגיעו ארצה בגילאים כה צעירים, ובאשר זיקותיהם לאזור, גם עת התגוררו בו, היו נמוכות ביותר וכיום, שנים ארוכות לאחר מכן, על אחת כמה וכמה, מצדיקה מתן מעמד מטעם הומניטארי. הילדים הרי מתגוררים כאן מזה תשע שנים, ועברם ללא רבב, מקבלים מעמד שנה בשנה ללא כל בעיה. לעומת זאת, בהיעדר מעמד באזור לילדים אסור להתגורר שם. בהיותם באופן פורמאלי חסרי כל מעמד באזור, וללא כל אפשרות לקבל מעמד כלשהו באזור, ברי, כי הם נופלים בגדרי הטיפול ההומניטארי של וועדתכם. ודוק. הילדים כלואים במצב אנושי בלתי נתפס, לפיו הם מוגדרים כתושבי אזור, בו אסור להם להתגורר באופן חוקי ובו התגוררו בעבר הרחוק, על גבול ירושלים, בצמידות אליה, כשכל חייהם מתנהלים בירושלים. על יסוד נתונים אלו, מוגדרים הילדים כאיום ביטחוני, המצדיק מניעה גורפת, אשר ללא התערבות וועדתכם ינציח אותם כתיירים בביתם, נטולי זכויות, לעולם ועד.

15. בפסק הדין שניתן לאחרונה בעניין גלאון לעיל, התייחסו שופטי הרוב אשר בחרו להמשיך ולאשר את החוק, למשמעות המכרעת שיש לוועדתכם במתן מעמד במקרים מיוחדים וכך פסק כב' השופט ניל הנדל:

דעתי היא, מבלי לתחום גבולות, כי יש מקום לפרש את סמכויות הוועדה באופן רחב יותר מכפי שנעשה היום. החוק המתוקן קובע בסעיף ה(1) כי:

"העובדה כי בן משפחתו של מבקש ההיתר או הרישיון, השווה כדין בישראל, הוא בן זוג, או כי לבני הזוג ילדים משותפים, לא תהווה כשלעצמה טעם הומניטרי מיוחד;"
הוראה זו, כמעט ככל הוראה, ניתן לפרשה בצמצום או בהרחבה.
דעתי היא שיש לפרשה בצמצום מסוים וגם בכך להרחיב את שיקול הדעת של הוועדה ההומניטארי. (שם בפסקה 5. ההדגשות שלי – ע.ל.)

16. ברי, כי כאשר מדובר בילדים של תושב ישראלי – אמירה זו נכונה פי כמה. לא מדובר כאן במהגרים, אשר הגיעו לישראל ובחרו לשהות בה. מדובר בבניו ובנותיו של תושב ישראל מירושלים המזרחית שמולדתו ומולדת אבותיו היא בישראל. המקרה של הילדים אובחן ממקרה אמס, ולא בכדי. המבקשים במקרה דנן חיים כאן מזה שנים ארוכות, מילדות למדו כאן, גם כאשר לנו בשטחים. אין ספק, כי הפעלת סמכותכם ליתן מעמד ארעי בהתאם לסעיף 1א3 לחוק הוראת השעה, מחויבת המציאות במקרה זה.

17. וכך פסק כב' השופט רובינשטיין:

על הרשויות להניח תדיר "אצבע על הדופק" הן בכל הנוגע לצרכים הבטחוניים, והן בכל הנוגע לאפשרות לייצר כלים אפקטיביים שפגיעתם קלה יותר. עליהן גם לשקוד ולבחון את האפשרות לייעל את הטיפול במקרים חריגים; הן בגדרי הוועדה ההומניטרית, והן באמצעות חשיבה על מנגנונים נוספים העשויים להקל על אותם זוגות אשר נמנע מהם, לעת הזאת, לקבוע את ביתם המשותף בישראל. (שם, בפסקה מ"ח, ההדגשות שלי ע.ל.)

18. ברי, כי רציונאליים אלה נכונים על אחת כמה וכמה כאשר מדובר במקרה חריג כמו המקרה דנן, באשר הזיקות של הילדים לאזור היו נמוכות ביותר כאשר התגוררו בצמידות לירושלים, וכיום הן בלתי קיימות ממש.

החובה להגן על טובת הילד מצמיחה עילה הומניטאריית למתן מעמד אשר מקנה זכויות, בניגוד למעמד "תיירותי" לו זכאים הילדים כיום

19. ראוי לציין בענייננו גם את עקרון ההגנה על טובת הילד, בהתחשב בעובדה שהמבקשים הגיעו ארצה כשהם קטינים – כאמור בגילאי 13, 12 ו-10, מבלי שהיתה להם בחירה היכן לגור.

20. על משרד הפנים מוטלת חובה עליונה לדאוג לטובתם וזכויותיהם של ילדים. הזכות לחיי משפחה כוללת גם את זכותו של הילד לגדול במדינה יחד עם הוריו. אולם המשפט הישראלי

לא הסתפק בכך, ואימץ את העיקרון לפיו מעמדו של ילד צריך להיות כמעמד הורה המשמורן תושב המדינה, ובלבד שהילד חי עם הורה זה בתחומי המדינה. לעניין זה, ראו דבריו של הנשיא (כתוארו אז) א' ברק בפרשת **עדאלה** (בסעיף 28 לפסק דינו):

הזכות לחיי המשפחה היא גם זכותו של ההורה הישראלי שילדיו הקטינים יגדלו עימו בישראל וזכותו של ילד ישראלי לגדול בישראל יחד עם הוריו. המשפט הישראלי מכיר בחשיבות השוואת המעמד האזרחי של הורה לזה של ילדו. כך, סעיף 4 לחוק האזרחות, קובע כי ילד של אזרח ישראלי יהיה אף הוא אזרח ישראלי, בין אם נולד בארץ (4א1) ובין אם נולד מחוזה לה (4א2)).

21. ואכן, כעניין של מדיניות חברתית ומשפטית, אומץ בישראל העיקרון, לפיו מעמדו של ילד צריך להיות כמעמד הורה המשמורן תושב המדינה, ובלבד שהילד חי עם הורה זה בתחומי המדינה. עיקרון זה נגזר מכללי יסוד, שהם ממש בבחינת משפט טבע, בדבר החובות והזכויות של הורה משמורן ביחס לילדו הקטין, ובדבר ההגנה שעל החברה לפרוש על מערך היחסים שביניהם. בהתאם לכך, נפסק כי:

ככלל, שיטתנו המשפטית, מכירה ומכבדת את הערך של שלמות התא המשפחתי ואת האינטרס של שמירה על שלום הילד, ולפיכך יש למנוע יצירת פער בין מעמדו של ילד קטין לבין מעמדו של הורה המחזיק בו או הזכאי להחזיק בו... כשלעצמי סבורה אני, כי אין מקום להבחין בין מעמדו של ילד קטין לבין מעמדו של הורה המשמורן בישראל, וזאת בין אם במסגרת פרשנותה של תקנה 12 ובין אם על-ידי קביעת קריטריון מתאים להנחיית שיקול הדעת המוקנה לשר הפנים בחוק הכניסה לישראל.

בג"ץ 979/99 - פבאלואיה קרלו (קטין) ואח' נ' שר הפנים, תק-על 99(3), 108.

22. כפי שגם עולה מדבריה לעיל של כב' הנשיאה בדימוס בייניש, התשתית החקיקתית, במסגרתה צריכה מדיניות זו להיות מיושמת, בנויה טלאים-טלאים. עם זאת, היישום של כל הוראת חוק צריך להיות בהתאם לאותו עיקרון כללי. ברור לכן, כי התייחסות הוגנת וסבירה מצד הרשות תעדיף את האמצעי, אשר יתאים לעקרונות לעיל ופוגע פחות בצורה משמעותית בטובת הילד.

23. הזכות של ילדים קטינים לחיות לצד הוריהם הוכרה אלמנטרית וחוקתית ע"י בית המשפט העליון. ראו: דברי השופט גולדברג בבג"ץ 1689/94 **הררי ואח' נ' שר הפנים**, פ"ד נא (1) 15, בעמ' 20, מול האות ב.

24. האמנה בדבר זכויות הילד קובעת שורה של הוראות המחייבות הגנה על התא המשפחתי של הילד.

כך נאמר במבוא לאמנה:

[המדינות החברות באמנה זו] משוכנעות כי המשפחה, כקבוצת יסוד לחברה וכסביבה טבעית להתפתחותם ורווחתם של כל בניה, ובפרט

הילדים, מן ההכרח כי יובטחו לה הבטחה וסיוע, ככל הנדרש, באופן שתוכל לשאת במלוא אחריותה בתוך הקהילה [...]

[...] הילד לשם פיתוח אישיותו המלא וההרמוני, מן הראוי כי יגדל בסביבה משפחתית באוירה של אושר, הבנה ואהבה [...].

סעיף 1(3) לאמנה קובע:

בכל הפעולות הנוגעות לילדים, בין אם ננקטות בידי מוסדות רווחה סוציאלית ציבוריים או פרטיים ובין בידי בתי משפט, רשויות מינהל או גופים תחיקתיים, תהא טובת הילד שיקול ראשון במעלה....

סעיף 1(9) קובע:

המדינות החברות יבטיחו כי ילד לא יופרד מהוריו בניגוד לרצונם, אלא רק כאשר קובעות רשויות מוסמכות, הכפופות לביקורת משפטית, בהתאם לדינים ולנהלים הנוגעים לעניין, כי פירוד כאמור נדרש לטובת הילד.

הוראות האמנה בדבר זכויות הילד זוכות להכרה הולכת וגוברת כמקור משלים לזכויות הילד וכמדריך לפרשנות "טובת הילד" כשיקול על במשפטנו: ראו ע"א 3077/90 פלונית ואח' נ' פלוני, פ"ד מט(2) 578, 593 (כב' השופט חשין); ע"א 2266/93 פלוני, קטין ואח' נ' פלוני, פ"ד מט(1) 221, בעמ' 232-233, 249, 251-252 (כב' הנשיא דאז שמגר); דנ"א 7015/94 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד נ(1) 48, 66 (כב' השופט דורנר); בג"ץ 5227/97 דוד נ' בית הדין הרבני העליון (תק-על 98(3) 443) בסעיף 10 לפסק דינו של כבוד השופט חשין.

סוף דבר

25. שמיים וארץ מפרידים בין מעמדם של המבקשים כיום, לעומת מעמד המקנה זכויות שבסמכות וועדתכם להעניק. המבקשים נדונו להיות תושבי אזור לנצח (שכן השעה מהוראת השעה הלכה והתארכה והתארכה לעשור והיד נטויה), בבחינת עובדים זרים, ואף אם ינשאו, ייגזר עליהם להיות באותו מעמד נצחי. גם כיום, הם חשופים תדיר לעיכובים על אף האשרה שבה הם אוחזים. עד מתי יוותרו תחת אשרת תייר, משל היגרו מארצות רחוקות ולא היו ילדים של תושב ישראל? מה חטאם, שהם מוקצים מהשוואת מעמדם למעמד אביהם מחמת טעמים ביטחוניים כלליים, הנוגעים לאזור גאוגרפי, בו אסור להם להתגורר?
26. בסוף דבריה בפסה"ד בעניין גלאון, סיכמה כב' הנשיאה בדימוס בייניש, את החשיבות שבמציאת נקודות האיזון בעת הפעלת שיקול בנוגע לחוק הוראת השעה, וזאת במיוחד נוכח ההתנגשות בין התכלית הבטחונית לבין זכות היסוד:

המחלוקת בין שופטי המיעוט לשופטי הרוב סובבת סביב אחת השאלות הקשות בחיינו כמדינה הנאבקת בטרור, המתמודדת כל שנות קיומה עם בעיות ביטחון, ובה בעת עומדת על שמירת אופייה הדמוקרטי. השאלה שעמדה בפנינו היא, אפוא, מהם שולי הסיכון, שיש בידינו ליטול על עצמנו ומהם האמצעים שעלינו לנקוט כדי להגן על ביטחוננו תוך צמצום הפגיעה בזכויות אדם עד כדי המידה

החיונית להגנה על המדינה ועל חיי תושביה. על אף חילוקי הדעות, כולנו שותפים להכרה בחשיבותם של ערכים אלה וחיפושנו אחר נקודת האיזון, הביאו כל אחד מאיתנו למסקנותיו.

27. נקודת האיזון לא תימצא באי מתן מעמד לילדי משפחת חרבאווי. אין חולק כי עברם של המבקשים ללא רבב, זאת לפי בחינה אינטנסיבית של משרד הפנים במתן האשרות – מדי שנה. נקודת האיזון לא תימצא בשלילת זכות מילדים אשר זיקותיהם אינם קיימות ואין חולק כי מרכז חייהם קרוב לעשור, במולדתו של אביהם – ירושלים. מתן מעמד ארעי לילדים, תהלוך את החוק ותכליתו, אשר לא נועד למקרים כמו עניינם של המבקשים. החלטה כזו תהווה איזון נכון וראוי נוכח הפגיעה הקשה והמובנית, שחומרתה הוכרה בבית המשפט העליון, אשר הושתה מכח חוק האזרחות על תושביה הערבים של ישראל ותושבי ירושלים המזרחית בפרט.
28. מהמקובץ עולה, כי נסיבות ענייננו מצדיקות באופן מובהק הסדרת מעמדם הארעי של הילדים _____, _____, _____, לפי הדין הנוהל וצו האנושיות, לאור היותם ירדנים, נטולי זיקות לשטחים, שהינם ילדיו של תושב ישראל, אשר השתקעו מילדות ומזה שנים ארוכות בישראל, מקום הולדת ותושבות אביהם.

בכבוד רב ובברכה,

עדי לוסטיגמן, עו"ד